

Hodžić Jakub: zapisnik Ki br. 65/93 od 2.07.1993. god.

Pritvor od 29.06.1993. godine

Bio sam član IO SDA za Sjenicu i šef sigurnosti IO SDA za Sjenicu do II ili IV mjeseca 1992. ili 1991. god. Smenio me je Alija Mahmutović uz saglasnost S. Ugljanina zbog mojih godina i nestručnosti.

Sa Redžepom Tokovićem, Mitkom Paučincem i Šućrom Biberovićem bio sam u pratnji koja je obezbjeđivala S. Ugljanina na putovanjima do Sarajeva i nazad. Tačno je da je 20 pištolja stiglo u sjenicu ali ne kod mene. O tome više zna A. Mahmutović. Sastanku u kući Haruna Hajredinovića prisustvovao je Suljo, a bili su tu predstavnici SDA: Prijepolja, Pribaja, Pljevalja, Brodareva, Rožaja i Tutina. Predsedavao je S. Ugljanin, a razgovor je vođen oko snabdevanja SDA oružjem za resore sigurnosti po gradovima. Šefko Sadiković rekao je da je on doneo svih 20 pištolja u Sjenicu. Bilo je svađe u vezi sa ovim pištoljima, pa je Ugljanin presekao rečima da će se pištolji vratiti nazad, misleći na Novi Pazar. Na istom sastanku došlo je do svađe i vređanja između mene i A. Mahmutovića pa sam mu rekao da je funjara.

Često sam kao šef sigurnosti SDA za Sjenicu kontaktirao sam sa Didom Melajcem. Moja dužnost bila je obezbeđenje mitinga, sastanaka i putovanja čelnika SDA.

Sjenicu sam imao podeljenu na pet kvartova, poput podele iz vremena Kraljevine Jugoslavije. Svaki quart je imao svoj IO sa po 10 ljudi. Četvorica od tih ljudi su bili iz resora sigurnosti, a jedan od njih je bio direktno meni potčinjen.

Moj zamenik bio je Toković Redžep.

Za prvi quart bio je odgovoran Karišik Rahim, za drugi Kalender Izet, za treći Skalonjić Mustafa, za četvrti Biberović Šućo, Sabo Čajević, Biševac Hasim i Papić Adnan, za peti quart Toković Redžep, Tahirović Hilmo, Nikšić Jusuf.

Od Melajac Ferida dobio sam nalog da organizujem odbranu Sjenice od srpskih paravojnih formacija (Šešelja, Jovića i dr.). Tražio sam od predsjednika IO SDA spiskove građana prema godinama rođenja i to od 18-50 i 50-65 god. Neki spiskovi su sačinjeni, a drugi su nepotpuni. Spiskove sam dao službeniku SDA za Sjenicu, imem mu neznam.

Kasnije je formiran vojni štab SDA za ceo Sandžak. Radili smo planove evakuacije stanovništva (nejači) u slučaju napada paravojnih formacija. Šef vojnog štaba bio je Kolašinac Hajriz, a zamenik Soko Ahmetović. Štab je formiran u junu 1990 godine. Godine 1991. dolazili su kod mene kući Kolašinac Hajriz i Aljković Hajro. Govorili su da resor sigurnosti u Sjenici ne funkcioniše i da treba da se vratim na čelo Resora. Prihvatio sam predlog pod uslovom da se slomi IO SDA za Sjenicu. A. Mahmutović postavljen je krajem 91. za ministra odbrane, a ministar unutrašnjih poslova, odnosno šef sigurnosti za Sandžak bio je Nedžib Hodžić, a došao je posle Dida Melajca.

Pre 2-3 mjeseca Soko Ahmetović me pozvao na sastanak u N. Pazar kome sutrebalu da prisustvuju S. Ugljanin, A. Mahmutović, Kolašinac Hajriz i ostali članovi vojnog štaba. Sastanak je održan u prostorijama Bor-džamije. Bili su tu Džipko, Soko, ja, Mahmutović i još neki ljudi iz Prijepolja, Rožaja itd. Soko je tražio smenu Mahmutovića, a Džipko se tome suprostavio.

Tokom aprila 92. god. kod moje kuće došli su Hajriz K i Soko A. i predložili da idemo u Višegrad na sastanak sa komandantom odbrane Mehmedom N. (plav čovek, srednjeg rasta, 40 godina). Posle toga smo Soko, Aljković Hajro i ja oputovali u Višegrad. Sastanku su prisustvovali Mehmed N. legalni predsednik SO Višegrad, zatim Emam Šahman i Mehđija N., oba iz Rožaja i druga lica.

Cilj sastanka bio je da se između Bosne i Sandžaka obezbijedi koridor za neometano kretanje Muslimana u oba pravca. Inicijativu je dao predsednik SO Višegrad, a ja sam to podržao. Na sastanku smo zaključili da prostor između Lima i Drine treba čuvati od države Srbije kako se nebi prekinula veza sa Bosnom i gradovima: Foča, Goražde, Čajniče, Rudo, Višegrad, Pljevlja i Priboj.

Murat Šabanovića sam upoznao 1990. god. u B. Polju na skupštini SDA kao obezbeđenje A. Izetbegovića. Predlagao je da idemo u Žepu i vidimo kako su Muslimani spremni za rat sa Srbima. U njegovoju kući meni, Hajru, Sokolu pokazao je 250 dugih cevi i rekao: "ovo je za Muslimane u Sandžaku. rekao je da je oružje prevezao Rifko Kačar u Sarajevo. Nudio nam je da za nas uzmememo automatsko oružje što smo odbili. Neznam ko je prebacivao oružje iz Muratova kura u Sandžak. Na prebacivanju oružja iz Sarajeva u Muratovu kući radio je

Hajradinović Hajro. U to vreme komandant vojnog štaba bio je Kolašinac Hajriz, a njegov zamenik Ahmetović Soko.

U vreme Melajac Dida radilo se na formiranju jedinica 10+1 - komandant i 10 izvršilaca za prodejstvo.

Početkom ove godine pozvao me telefonom Ahmetović Soko i predložio da potražim 100 mladića Muslimana za obuku za Tursku. To sam preneo službeniku SDA Muhedinu Fijuljaninu i rekao mu da na oglasnoj tabli istakne oglas kao poziv za studije u Tursku. Prijavilo se 18 lica: Hodžić Izet, Pušina Rifat, Hodžić Jusuf, Mahmutović Safet, Elezović Kasim, Graca P. Avdović Hasim, Beširović Hasim, Sinanović Šadil, Bogučanin Enri, Mahmutović Ešref, Papić Adnan, Kasumović Muhedin, Mujović jakup, Mujović Osman, Rujević Emir i Lakota Gilda.

Mladićima je obećano 500 DEM mesečno. Obuka je trebala da traje 2,5 mjeseca. Otputovali su autobusom Sjenica-Istanbul i vratili se posle mjesec dana. Obučavali su ih turski oficiri. Nisu izdržali, pa nisu zadovoljili i vraćeni su posle mjesec dana. Isplatio sam im po 300 DEM, kako mi je rekao Soko A. koji mi je dao devize

Lovačku pušku sam držao po odobrenju.

Rezervisti (dvojica bez oružja sa rančem) su mi ostavili ručnu bombu kašikaru, jer sam im pokazao put sela Kulušića (nije siguran naziv sela). (nema podataka o vremenu) Tzv historijsku kartu Sandžaka dobio sam pre 2-3 mjeseca od službenika SDA Fijuljanina. Dobio sam spisak članova SPS-a Muslimana da proverim jesu li i članovi SDA, a oni su ga dobili od Mira Vasojevića. Pod rednim brojem 10 bio je Hadžifejzović Ferid, član obe stranke, kao i Zekić Mustafa, Baltic Mahmud i Hilmija. Imao sam i spisak sanitetskog osoblja Kladnice koji sam dobio od predsednika IO SDA Nikšić Selvera.

Reonizaciju Sjenice dobio sam od A. Sokola. Mladići odnosno lica sposobna za odbranu bila su podeljena u tri grupe pozivaca: I od 18-35 godina, II od 35-50 godina i III od 50-65 godina.

Predsednicima IO reona dao sam zadatok da utvrde važne strategijske tačke u svojim reonima, napr. brda, preduzeća, zgrade SO, SUP-a, suda, itd.

Podatke za bezbednost u selima Bačija, Fiulje i Dučine bili su zaduženi da pribave: Kozić Halid, Latović Latif, Pečević Nedžad, Delević Hanefija i Mušović Rifat.

Ramiz Biber iz Pribroja predložio je da se obrazuje SPOK političko obrazovna komanda, paravojna formacija sa zadatkom da sruši organe SDA.

Sve zadatke sam dobrovoljno prihvatio.

Moj plan o zaposedenju "Vesne" i pravca prema čedovu, Kladnici i Ivanjici sa potrebnim brojem ljudi nije prihvaćen.

Hodžić Mersad

Pritvor od 29.06.1993. godine

Oružje: "šmajser", snajperska puška, snajper i municiju kupio sam na Zelenom vencu od Vrcić Raka-dilera. Oružje i municiju prebacio sam do Sjenice autobusom i to tako što sam umotao u najlon i novinu i vezao za šasiju autobrašuna. Ostalo oružje potiče iz mojih sportskih aktivnosti.

radio sam u službi obezbeđenja SDA i resoru sigurnosti, gde sam bio šef resora za Sjenicu.

Hodžić Nedžib "Džipko" mi je predložio da odem u Tursku na obuku što sam prihvatio. U Istanbul sam otpotovao sam. Odveli su nas na neko poluostrvo. Radili smo pod nadzorom turskih oficira. Obučavali smo se u veštini rukovanja oružjem: pištoljem, puškama, zoljama i t.d. Nosili smo uniforme turskih vojnika. Posećivali su nas turski oficiri, a jednom i Mustafa Kahrimanol, visoki oficir našeg porekla.

U odnosu na ometanje službenog lica iz Zakona o javnom redu i miru.

Prilikom pretresa naše kuće 29.06.1993. godine pozvan sam da prisustvujem. Pored mene su prošla dva milicionera, a jedan me je udrio glavom u lice. Rekao sam mu: "nije ti neki fazon". Odgovorio je grubom psovkom. Zatim smo otisli na sprat kuće, gde sam ja seo na gomilu blokova. Bez povoda, jedan od milicionera me je udrio pesnicom u lice i ja sam pao sa

komandira patrole rečima: " komandire, biju me." Komandir je intervenisao i ovu dvojicu milicionera, zamenio drugom dvojicom iz iste grupe.

Nije tačno da sam udario milicionera u predelu prepona.

Pretres stana 29.06.1993. Mirsad;

- snajper puška M-76 cal.9.9 br. 34846;
- snajper "Zrak" br. 8434019;
- automat "Snajper" cal. 9 mm br. 848 sa okvirom;
- puščana municija 7,62 - 18 kom;
- torbica sa 6 okvira za šmajser;
- pištoljska municija cal. 9 mm, 156 komada;
- malokalibarska municija 678 kom;
- sporogoreći štapin 1 m - slovenac pre 5-6 god.;
- 2 kame;
- 2 vojne komplet uniforme;

Potvrda 29.06.1993. isto kao i zapisnik o pretresu

Okrivljeni Jakup

Pretres 29.06.1993.

- jedna bomba kašikara;
- lovačka puška "43 zbrojevka" br. 9003;
- jedna cev za istu pušku;
- 25 komada lovačke municije;
- 80 kom. municije 7x57 R;
- nekoliko topografskih karti;
- spiskovi imena i adrese;
- 100 komada lovačke _____;
- 4 rezolucije MNVS;